

To zestawienie informacyjne zostało opracowane we współpracy z Radą Notariatów Unii Europejskiej (CNUE).

1 W jaki sposób dokonuje się rozrządzenia majątkiem na wypadek śmierci (testament, testament wspólny, umowa dotycząca dziedziczenia)?

Co do zasady, w prawie krajowym nie przewidziano możliwości sporządzania testamentów wspólnych. W praktyce małżonkowie sporządzający testament mogą wyznaczać siebie nawzajem jako swoich wyłącznych spadkobierców.

Testamenty są sporządzane i wykonywane zgodnie z art. 23 w rozdziale 195.

Testament musi zostać sporządzony na piśmie i podpisany przez spadkodawcę lub inną osobę na polecenie i w obecności spadkodawcy. Testament musi również zostać podpisany przez co najmniej dwóch świadków, którzy powinni stawić się jednocześnie, aby potwierdzić autentyczność testamentu i go podpisać w obecności spadkodawcy. Jeżeli testament składa się z więcej niż jednej strony, wszystkie strony testamentu muszą zostać podpisane lub parafowane.

2 Czy należy ten dokument zarejestrować, a jeżeli tak, w jaki sposób?

Testament może:

- zostać złożony w rejestrze właściwym dla okręgu, w którym spadkodawca miał swoje miejsce zamieszkania, zgodnie z przepisami zawartymi w art. 9 w rozdziale 189; albo
- zostać zdeponowany w kancelarii adwokata spadkodawcy; albo
- być przechowywany przez samego spadkodawcę lub przez inną osobę wskazaną w tym celu przez spadkodawcę.

3 Czy istnieją jakieś ograniczenia dotyczące rozrządzenia majątkiem na wypadek śmierci (np. zachówek)?

Prawo do zachowku jest przewidziane w prawie krajowym i regulują je przepisy art. 41 w rozdziale 195. Istotne w tym kontekście są również przepisy art. 51 w rozdziale 195.

Dzieci są uprawnione do zachowku w wysokości wynoszącej maksymalnie 25% wartości masy spadkowej netto. Jeżeli spadkodawca nie pozostawił dzieci, ale pozostawił pozostającego przy życiu małżonka lub rodzica (ojca lub matkę), osoby te są uprawnione do zachowku w wysokości wynoszącej maksymalnie 50% wartości masy spadkowej – we wszystkich innych przypadkach dopuszcza się możliwość rozrządzenia całością spadku.

4 W przypadku braku rozrządzenia majątkiem na wypadek śmierci – kto jest uprawniony do dziedziczenia i w jakich częściach?

W przypadku braku rozrządzenia majątkiem na wypadek śmierci dziedziczenie odbywa się zgodnie z przepisami art. 44 i nast. w rozdziale 195.

Jeżeli spadkodawca pozostawił dzieci i małżonka, pozostający przy życiu małżonek i dzieci dziedziczą masę spadkową netto w częściach równych. W przypadku braku dzieci lub zstępnych udział spadkowy przypadający małżonkowi zwiększa się w zależności od tego, czy żyją inni krewni do czwartego stopnia pokrewieństwa. W szczególności, jeżeli spadkodawca pozostawił rodzeństwo lub rodziców, udział małżonka wynosi 50% wartości masy spadkowej netto, jeżeli natomiast nie pozostawił rodziców, ale pozostawił krewnych do czwartego stopnia pokrewieństwa, wówczas małżonek jest uprawniony do trzech czwartych spadku. We wszystkich innych przypadkach małżonek dziedziczy całość spadku.

5 Jaki organ jest właściwy:

5.1 w sprawach dziedziczenia?

5.2 do przyjęcia oświadczenia o zrzeczeniu się lub przyjęciu spadku?

5.3 do przyjęcia oświadczenia o zrzeczeniu się lub przyjęciu zapisu?

5.4 do przyjęcia oświadczenia o zrzeczeniu się lub przyjęciu zachowku?

We wszystkich powyższych przypadkach organem właściwym jest sąd rejonowy właściwy dla ostatniego miejsca zamieszkania spadkodawcy.

6 Proszę krótko opisać postępowanie spadkowe na podstawie prawa krajowego, w tym dział spadku i podział składników majątku (w tym informacje, czy postępowanie spadkowe jest wszczynane z urzędu przez sąd lub inny właściwy organ)

Złożenie wniosku

Przedłożenie tymczasowego zwolnienia zatwierdzonego przez inspektora organów skarbowych

Wydanie tytułu własności

Zarejestrowanie spisu inwentarza

Splata wszelkich długów spadkowych z uwzględnieniem zobowiązań podatkowych

Dział spadku

Zarejestrowanie rachunków końcowych

W prawie krajowym nie przewidziano możliwości wszczęcia przez sąd postępowania spadkowego z urzędu.

7 W jaki sposób i kiedy dany podmiot staje się spadkobiercą lub zapisobiercą?

Spadkobiercą może zostać krewny spadkodawcy aż do szóstego stopnia pokrewieństwa. Zostało to uregulowane w art. 44 i nast. w rozdziale 195 oraz w załącznikach I i II do rozdziału 195.

Zapisobiercą zostaje osoba, na rzecz której w testamencie znajduje się zapis.

8 Czy spadkobiercy odpowiadają za długi spadkowe, a jeżeli tak, na jakich warunkach?

Zgodnie z przepisami prawa krajowego spadkobiercy nie odpowiadają za długi spadkodawcy. Długi pokrywa się wyłącznie z masy spadkowej, dlatego też spadkobiercy/zapisobiercy otrzymają spadek wyłącznie po spłacie długów (wraz z zobowiązaniami podatkowymi). Zagadnienie to jest uregulowane w przepisach art. 41 lit. b) i art. 42 w rozdziale 189.

9 Jakich dokumentów/informacji wymaga się zazwyczaj w celu zarejestrowania nieruchomości?

Jeżeli termin „rejestracja” nieruchomości oznacza przeniesienie nieruchomości spadkodawcy na spadkobierców/zapisobierców, na potrzeby dokonania rejestracji należy przedłożyć następujące dokumenty:

tytuł własności;

zaświadczenie o uregulowaniu zobowiązań podatkowych wydane przez inspektora organów skarbowych oraz zezwolenie na zbycie nieruchomości;
zaświadczenie o uregulowaniu zobowiązań podatkowych związanych z nieruchomością / zyskami kapitałowymi;
pokwitowanie i zaświadczenie o uiszczeniu opłat komunalnych i za odprowadzanie ścieków oraz oświadczenie zarządcy masy spadkowej lub wykonawcy testamentu o dokonaniu działu spadku;
wszelkie inne dokumenty, które należy złożyć w katastrze nieruchomości lub które są wymagane przez inspektora organów skarbowych.

9.1 Czy wyznaczenie zarządcy jest obowiązkowe czy obowiązkowe na wniosek? Jeżeli jest to obowiązkowe lub obowiązkowe na wniosek, jakie czynności należy podjąć?

Aby dokonać działu spadku, konieczne jest ustanowienie zarządcy masy spadkowej. Zarządcę wyznacza się na wniosek – na podstawie postanowienia sądu. Wniosek o wyznaczenie zarządcy masy spadkowej składa się zgodnie z przepisami rozdziału 189, uwzględniając w szczególności art. 18, 19, 20, 29 i 49, oraz zgodnie z przepisami rozdziału 192. Do wniosku należy załączyć złożone pod przysięgą oświadczenie potencjalnego zarządcy masy spadkowej lub wykonawcy testamentu, złożone pod przysięgą oświadczenie poręczyciela (jeżeli jest konieczne) oraz zabezpieczenie (jeżeli jest konieczne). Do wniosku należy załączyć również akt zgonu i poświadczenie dziedziczenia wydane przez burmistrza miejscowości, w której zmarły miał swoje miejsce zamieszkania, oraz zgodę spadkobierców na ustanowienie zarządcy masy spadkowej. We wszystkich innych kwestiach stosuje się procedurę opisaną w pkt 6 powyżej.

9.2 Kto jest uprawniony do wykonania rozrządzenia na wypadek śmierci lub zarządzania masą spadkową osoby zmarłej?

Osobą uprawnioną do wykonania dyspozycji testamentowych zmarłego jest wykonawca testamentu, a jeżeli wykonawca umrze lub nie podejmie się pełnienia tej funkcji, dowolna osoba mająca interes prawny w spadku, na przykład zapisobierca lub spadkobierca.

9.3 Jakie uprawnienia przysługują zarządcy?

Uprawnienia zarządcy spadku zostały opisane w art. 41 rozdziału 189.

10 Jakie dokumenty zgodnie z prawem krajowym są zazwyczaj wydawane w toku i na koniec postępowania spadkowego, by poświadczyć status i prawa beneficjentów? Czy mają one szczególny skutek dowodowy?

Dokumentem, o którym mowa, jest tytuł własności zawierający imię i nazwisko zarządcy masy spadkowej lub wykonawcy testamentu. Imiona i nazwiska spadkobierców są wymienione we wniosku o objęcie spadku zarządem lub o potwierdzenie autentyczności testamentu, a także w akcie zgonu i poświadczeniu dziedziczenia wydanych przez burmistrza miejscowości, w której spadkodawca miał swoje miejsce zamieszkania.

Ta strona jest częścią portalu [Twoja Europa](#).

Państwa [opinia](#) na temat przydatności przedstawionych informacji jest dla nas ważna.



This webpage is part of an EU quality network

Ostatnia aktualizacja: 15/12/2020

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie.

Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.